

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: OT/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622200903
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Albert
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1622200903.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Albert, v trestnej veci proti obžalovanému B. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom L., K. č. XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 08. septembra 2022 v Malackách takto:

r o z h o d o l :

Obžalovaný

B. Z., narodený XX. X. XXXX v I., trvale bytom L., K. č. XXXX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 21.04.2022 v čase o 11.20 h v Stupave na ulici Novej viedol osobné motorové vozidlo zn. O. G., šedej farby s ev. č. NO - XXX BB, s VIN: D kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Stupava, ktorá ho podrobila dychovej skúške na alkohol prostredníctvom prístroja AlcoQuant 6020 plus s č. A409613, ktorým mu v čase o 11.20 h bola nameraná hodnota 0,91 mg/l alkoholu v dychu,

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe.

Podľa 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa mu u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 23. apríla 2022 na tunajší súd obžalobu z 22. apríla 2022, pod č. k. 1Pv 131/22/1106-7, na B. Z. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko ten doručil súdu dňa 08.09.2022 podanie, ktorým vyslovene požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, pričom obžaloba a predvolanie boli obžalovanému riadne doručené, obžalovaný mal možnosť sa k veci vyjadriť pri svojom výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie dňa 25.04.2022, ako aj preštudovať si spis. Vzhľadom na to, že otázka viny a právnej kvalifikácie nebola medzi stranami sporná, čo vyplynulo priamo z vyjadrenia obžalovaného v procesnom postavení obvineného pri jeho výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie, ako aj z jeho výsluchu povereným príslušníkom PZ po jeho zadržaní, súd dospel k záveru, že účel trestného konania možno dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd prečítal výpoveď obžalovaného, ako aj výpoveď svedka stržm. Bc. O. X., prečítaním oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä výsledok dychovej skúšky č.l. 16, správu o výsledku objasňovania priestupku č.l. 18, evidenčnú kartu vodiča č.l. 19-24, evidenčnú kartu vozidla č.l. 25, výpis z registra priestupkov č.l. 27-28, register trestov č.l. 29, aktualizovaný výpis z registra trestov a výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 07. septembra 2022, pričom zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd zdôrazňuje, že otázka správnosti skutkových zistení, ako aj právnej kvalifikácie použitej v obžalobe nebola medzi stranami sporná. Súd teda vychádzal najmä z dokazovania, ktoré bolo vykonané v prípravnom konaní a ktoré len čítaním zopakoval na hlavnom pojednávaní, pretože ani súd nemal pochybnosti o skutkových zisteniach a použitej právnej kvalifikácii na podklade vykonaného dokazovania. Len pre úplnosť súd dodáva, že konanie pred súdom má charakter kontradiktórneho konania, t. j. ide o sporové konanie, v ktorom je nositeľom dôkazného bremena prokurátor. Keďže ide o sporové konanie prokurátora s obžalovaným, je nutné pripustiť aj to, že medzi stranami v niektorých otázkach vôbec nemusí byť spor, pretože sa na určitých okolnostiach, či už skutkových alebo právnych zhodujú. Tak to bolo aj v posudzovanom prípade, v ktorom nebolo sporu o skutkových a právnych zisteniach uvedených v obžalobe. V takýchto prípadoch je nutné pripustiť aj obmedzený rozsah dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní, pretože ak medzi stranami nie je spor, nie je ani čo dokazovať. Ak ani súd nemá zásadné pochybnosti o skutkových, či právnych zisteniach obžaloby, nie je jeho úlohou vstupovať prokurátorovi do rozsahu a spôsobu vedenia dokazovania na hlavnom pojednávaní a predvolávať svedkov, ak strany netrvajú na osobných výsluchoch týchto osôb.

S poukazom na uvedené, súd k otázke viny a právnej kvalifikácie len v stručnosti uvádza, že z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný dňa 21.04.2022 v čase o 11.20 h v Stupave na ulici Novej viedol osobné motorové vozidlo zn. O. G., šedej farby s ev. č. NO - XXX BB, s VIN: D následne bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Stupava v zložení práp. B. B. a stržm. Bc. O. X., ktorí ho podrobili dychovej skúške na alkohol prostredníctvom prístroja AlcoQuant 6020 plus s č. A409613, pričom mu v čase o 11.20 h namerali hodnotu 0,91 mg/l alkoholu v dychu a následne o 11.55 h. hodnotu 0,92 mg/l alkoholu v dychu. Predmetné skutočnosti vyplývajú z výpovede svedkyne Bc. O. X., ako aj z výpovede samotného obžalovaného pred povereným príslušníkom PZ a pred sudkyňou pre prípravné konanie pri jeho výsluchu. Potvrdzujú ich tiež výsledky dychových skúšok na č.l. 16.

Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda 1 promile. Trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona je ohrozovacím trestným činom, ktorý je z hľadiska zavinenia spáchaný úmyselne a jeho páchatelom môže byť každá trestne zodpovedná fyzická

osoba. Predmetné ustanovenie chráni predovšetkým život a zdravie ľudí a majetok pred ohrozením, ktoré spočíva v konaní páchatel'a, ktorý vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť pod vplyvom návykových látok, nezriedka aj psychotropných látok. Na naplnenie skutkovej podstaty uvedeného trestného činu stačí samotné ohrozenie vyššie uvedených Trestným zákonom chránených záujmov.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, obžalovaný naplnil všetky znaky objektívnej stránky stíhaného prečinu. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný vedel, že je v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si sám privodil vplyvom alkoholu a napriek tomu viedol motorové vozidlo po verejnej ceste, teda vykonával činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Súd tak uzavrel, že obžalovaný vedel, v akom je stave a chcel porušiť záujmy chránené Trestným zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s výrokom o treste súd uvádza, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ako aj vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život a ďalej má iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V každom prípade treba nielen zisťovať všetky okolnosti prípadu, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich, ich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu sa musí v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), alebo povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu v rozpätí až na jeden rok. Už týmto ho zákonodarca zaraďuje medzi prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.), avšak podstatným tu je hlavne to, že stanovením rozpätia trestnej sadzby zaradil zákonodarca tento trestný čin medzi menej závažné trestné činy, čo možno vyvodiť z toho, že za jeho spáchanie nemusí súd povinne vôbec ukladať trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Tr. zák. argumentum a contrario). Trestom odňatia slobody sa tu má na mysli nielen jeho nepodmienečná forma, ale aj prípadné podmieničné odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd za spáchanie prečinu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. môže preto uložiť dokonca len samostatné alternatívne tresty ako napríklad peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu činnosti a podobne, a to aj za podmienky, že sa páchatel' dopustil tohto prečinu v značnom stave opitosti.

Z uvedených skutočností preto súd uzatvára, že prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona nie je podľa zákonodarcu tak typovo závažným trestným činom, aby určil súdu povinnosť ukladať pri ňom trest odňatia slobody, prípadne len nepodmienečný trest odňatia slobody, a to dokonca ani za situácie, ak bola páchatel'ovi nameraná hodnota blížiac sa či presahujúca 2 promile alkoholu v krvi. Ak by zákonodarca chcel, aby v takýchto prípadoch mohol alebo mal byť ukladaný len nepodmienečný trest odňatia slobody, celkom určite by to priamo v Trestnom zákone stanovil tak, aby už zo stanovenia trestných sadzieb v prípade uloženia trestu odňatia slobody, vyplývala nemožnosť uloženia iného než nepodmienečného trestu odňatia slobody. Keďže sa tak v prípade prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona nestalo, nemožno výšku hladiny alkoholu, pod vplyvom ktorého bol páchatel' pri šoférovaní motorového vozidla, považovať za okolnosť,

ktorá bez ďalšieho, obligatórne (vždy a za akýchkoľvek okolností) znamená uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Súd pri zvažovaní druhu trestu, ktorý bolo nutné uložiť obžalovanému za spáchanie skutku, vychádzal okrem závažnosti spáchaného prečinu aj z toho, že nepodmienečný trest odňatia slobody je trest ultima ratio (posledná a krajná možnosť), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, prípadne iné formy trestu odňatia slobody, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaného.

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a ďalej tiež prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj pomerov páchatela a možnosťami jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak súd konštatuje, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase, keď bol značne pod vplyvom alkoholu a keď musel objektívne vedieť, že má výrazne znížené schopnosti na vedenie motorového vozidla. Z hľadiska následku je treba zdôrazniť, že v prípade prejednávaneho prečinu ide o ohrozovací trestný čin, ktorý je dokonaný započatím vykonávania zakázaného konania za súčasného naplnenia niektorého z alternatívnych znakov - možnosť ohrozenia života či zdravia ľudí alebo možnosť spôsobenia značnej škody na majetku. Nebezpečenstvo hroziace chráneným záujmom nemusí byť bezprostredné a konkrétne, stačí vzdialená možnosť poruchy vyplývajúca z vykonávania zakázanej činnosti, pričom z hľadiska naplnenia znakov tohto trestného činu je bezvýznamné, že páchatel vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť zakázanú činnosť inak bez závad (napr. viedol motorové vozidlo a nespôsobil žiadnu nehodu). So spôsobom spáchania činu a spôsobeným následkom pritom veľmi úzko súvisí aj miera zavinenia obžalovaného, keď si za volant motorového vozidla sadol pod vplyvom alkoholu úmyselne.

Súd pri ukladaní druhu a výšky trestu vychádzal z okolností prípadu, teda najmä z toho, že obžalovaný sa dopustil stíhaného trestného činu tak, že jazdil značne pod vplyvom alkoholu (0,91 mg/l alkoholu v dychu), pričom obžalovaný vedel, že vedie motorové vozidlo po tom, ako užil alkoholické nápoje, dokonca po tom, čo bol hliadkou polície riešiacou jeho priestupok voči občianskemu spolunažívaniu výslovne upozomený na to, aby vozidlo nešoféroval, pretože je pod vplyvom. Obžalovaný teda vedome ignoroval pravidlá cestnej premávky (zákon č. 8/2009 Z. z.), ktoré zakazujú vodičom jazdu bezprostredne potom, ako užívali alkoholické nápoje, respektíve v prípadoch, kedy by mohli byť ešte ovplyvnení alkoholickými nápojmi. Z tohto pohľadu je bez významu, aké okolnosti ho k vedomému porušeniu zákazu viesť motorové vozidlá pod vplyvom alkoholických nápojov viedli (relevantnou okolnosťou by bolo len konanie v krajnej núdzi, o krajnú núdzu však v posudzovanom prípade celkom zjavne nešlo). Súdom bola zohľadnená okrem výšky ovplyvnenia alkoholom na strane obžalovaného, aj tá okolnosť, že ku skutku došlo cez pracovný týždeň o 11,20 na frekventovanej mestskej ceste.

Pokiaľ ide o jazdu obžalovaného pod vplyvom alkoholu, tak výška nameranej hodnoty alkoholu v dychu (bližiac sa 2 promile) bola tak vysoká, že vylučovala spôsobilosť obžalovaného riadne sa venovať riadeniu vozidla a dostatočne rýchlo reagovať na iných prípadných účastníkov cestnej premávky. Súd v tejto súvislosti pripomína judikatúru Najvyššieho súdu, podľa ktorej vedenie motorového vozidla vodičom, ktorý požil väčšie množstvo alkoholu, je potrebné považovať za činnosť, kde možnosť ohrozenia chránených záujmov vyplýva už z povahy vozidla, ktoré svojou váhou a motorickou silou môže spôsobiť vážne deštruktívne účinky (R I/1966). V súdnej praxi sa pritom spravidla považuje za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky taký stupeň opojenia vodiča alkoholom, ak je vodičovi v čase jazdy nameraná hladina alkoholu najmenej 1 promile (R 12/1985). Alkohol je pritom, vo všeobecnosti, považovaný za návykovú látku, ktorá je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

K osobe páchatela súd konštatuje, že obžalovaný bol do času odsúdenia okresným súdom trikrát súdne trestaný, pričom sa naňho vo všetkých prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozhodnutím Okresnej prokuratúry Námestovo sp.zn. Pv 290/21/5507 zo dňa 02.11.2021 bol schválený zmier a zastavené trestné stíhanie obžalovaného. Čo sa týka priestupkov, z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa za obdobie ostatných piatich rokov dopustil spáchania 4 priestupkov, z toho trikrát sa jednalo o prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti a v jednom prípade išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúci v slovnom vulgárnom správaní (ktorý sa

stal v ten istý deň ako skutok, ktorý je predmetom obžaloby). Ani pri jednom priestupku nebol spôsob jeho spáchania hodnotený ako závažný. Z evidenčnej karty vodiča súd zistil, že obžalovanému bol od 29.05.2006 do 29.12.2006 uložený zákaz činnosti, pričom tento mu bol uložený za priestupok, pri ktorom bol u obžalovaného prítomný alkohol.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho oľutovaní [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Zároveň súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi v pomere 1:0. V zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. 12 mesiacov; takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe až 8 mesiacov.

Vyhodnotením všetkých uvedených okolností súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného nebude stačiť len uloženie alternatívneho trestu, nespojeného s trestom odňatia slobody. Toto konštatovanie súdu je založené na skutočnosti, že jazda obžalovaného v stave strednej opitosti bola tak závažná, že bolo len vecou náhody, že obžalovaný svojim nezodpovedným konaním nespôsobil dopravnú nehodu so závažnými následkami u iných účastníkov cestnej premávky, ktorí sami pravidlá cestnej premávky žiadnym podstatným spôsobom neporušili. Je však nevyhnutné poukázať na (už vyššie spomenutú) typovú závažnosť spáchaného prečinu určenú v Trestnom zákone, ktorá v spojení s poľahčujúcimi okolnosťami, s osobou obžalovaného, ktorého nie je možné považovať za značne narušeného, ako aj so správaním sa obžalovaného v období od spáchania skutku do rozhodnutia súdu, kedy nebol odsúdený za iný trestný čin, ani sankcionovaný za priestupok, neumožňuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému.

Spôsob spáchania činu totiž nie je jediná okolnosť podstatná pre určenie druhu a výmery trestu a preto ju nemožno preceňovať a izolovane z nej vyvodzovať závery pre uloženie trestu. Nie je možné spochybňovať okolnosť, že spoločnosť negatívne a veľmi citlivo vníma vedenie motorových vozidiel nezodpovednými vodičmi pod vplyvom alkoholu, avšak to neznamená, že súd môže resignovať na zákonné kritériá stanovené pre určovanie druhu a výmery trestu a paušálne ukladať pri takýchto prečinoch nepodmienečné tresty odňatia slobody. Takýto postup možno považovať za neprijateľný a odporujúci zásade individualizácie a spravodlivosti trestu. Pri naznačenom formálnom postupe zo strany súdu by totiž trest prestal byť trestom a stal by sa len zabezpečovacím opatrením.

Súd preto dospel k záveru, že obžalovanému je síce potrebné uložiť trest odňatia slobody (vo výmere 4 mesiace, teda v polovici upravenej trestnej sadzby), avšak pre nápravu obžalovaného postačí odklad jeho výkonu so stanovením primeranej skúšobnej doby (v danom prípade 18 mesiacov), pričom súd obžalovanému uložil obmedzenie v skúšobnej dobe nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky - tzv. prevýchovný podmienečný trest odňatia slobody. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného, a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyhýbať páchaniu trestnej činnosti a mimoriadne starostlivo zväží následky svojho konania. K možnosti uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody hoci aj kratšieho trvania súd pre úplnosť dopĺňa, že pri realizácii krátkodobých trestov odňatia slobody jednak nemožno úspešne rozvinúť reedukačné a resocializačné procesy a jednak izolácia páchatel'a bez predchádzajúcej kriminálnej minulosti od spoločnosti, v prostredí iných páchatel'ov, má často neprimerane negatívny dopad na odsúdeného a jeho rodinu, bez želaného efektu sebareflexie a prevencie páchania ďalšej trestnej činnosti. Výkon uloženého trestu odňatia slobody tak za daných okolností nie je u obžalovaného nevyhnutný, nakoľko sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Okrem toho je potrebné brať na zreteľ aj to, že sám obžalovaný svojim postojom k spáchanému prečinu, svojim životom pred skutkom ako i po ňom, už preukázal určitú nápravu a preto uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v jeho prípade by bolo neadekvátne, odporujúce zásade ultima ratio tohto trestu, ako aj samotnému účelu trestu. U obžalovaného, s výnimkou posudzovaného prípadu, trestného konania, ktoré sa skončilo zmierom a zastavením, ako aj vyššie uvedených menej závažných 4 priestupkov za obdobie 5 rokov a uloženého zákazu činnosti, od ktorého však uplynulo už viac ako 16 rokov, neboli zaznamenané žiadne ďalšie závažné porušenia právnych noriem, teda v jeho osobe nejde o tzv. narušeného páchatel'a, ktorý by sústavne a súčasne závažným spôsobom ignoroval pravidlá

spoločnosti, ani o tzv. dopravného recidivistu, ktorý by dlhodobo, sústavne a závažným spôsobom ignoroval pravidlá cestnej premávky, ale ide o vodiča, ktorý v prípade posudzovaného alkoholu za volantom vybočil z inak v zásade riadne vedeného spôsobu života.

Na podporu všetkých uvedených skutočností súd poukazuje na obdobné skutkové veci, rovnako právne kvalifikované, o ktorých rozhodol Krajský súd v Bratislave napr. uznesením z 09. júla 2020, sp. zn. 4To/40/2020, príp. uznesením z 01. októbra 2020, sp. zn. 4To/72/2020 či uznesením z 24. marca 2021, sp. zn. 2To/3/2021.

Uloženie uvedeného trestu súd kombinoval s uložením aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože skutok bol spáchaný práve v súvislosti s jazdou pod vplyvom alkoholu, čo bola podstata skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, a preto súd uložil trest zákazu činnosti na 2 roky, pričom aj vo výmere tohto trestu je zohľadnená výška hladiny alkoholu, pod vplyvom ktorej obžalovaný viedol motorové vozidlo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.